

1. ΠΟΙΟΣ ΚΕΡΔΙΣΕ ΤΕΛΙΚΑ ΤΟ « ΚΟΗΙΝΟΟΡ »

Μέσο: . . . . . ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 19/06/2026 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 19/06/2026

Σελίδα: 10

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Λόγια σταράτα

Της **ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΠΙΠΛΗ**

ΠΟΙΟΣ ΚΕΡΔΙΣΕ τελικά το «Kohinoor»

Ο θάνατος της βασίλισσας Ελισάβετ -2022- ξεσήκωσε θύελλα στο Twitter της Ινδίας, με σύνθημα «Φέρτε πίσω το «Κοκινόρ μας». Kohinoor. Το διαμάντι του Στέμματος των 105 καρατίων, που από τα έγκατα της ινδικής γης μετέφερε τη λάμψη του στη βρετανική αυτοκρατορία. Με την είδηση πως το Ιράν διεκδικεί με τη «συμφωνία» την επιβολή δασμών για το πέρασμα των Στενών του Ορμούζ -το δικό τους Κοκινόρ- αναρωτήθηκαν αν υπάρχει νικητής από την περιπέτεια που στοίχισε τελικά πολλά περισσότερα από τον αδάμαντα του βρετανικού Στέμματος σε όλους. Ψάχνοντας απάντηση, ζήτησα τη γνώμη Τριαντάφυλλου Καρατράντου, διεθνολόγου με ειδικότητα ασφάλειας και εξωτερικής πολιτικής, επιστημονικού συνεργάτη του **ΕΛΙΑΜΕΠ**.

Για το ίδιο, η ιδιοποίηση των Στενών είναι εμπράκτως ένα από τα, εντός ή εκτός εισαγωγικών, κέρδη του Ιράν, υπευθυμίζοντας πως όλα ξεκίνησαν με τον μεγαλύτερο κίνδυνο να αποτελέσει η δυναμική απόκτηση πυρηνικού όπλου από το Ιράν, σημειώνοντας πως «βγαίνουμε» με πολλά ερωτηματικά για το πότε και πώς, με ένα νέο όπλο, πολύ σημαντικό, που είναι η εργαλειοποίηση των Στενών. Αρα οι προκλήσεις, οι κίνδυνοι είναι περισσότερο και στην τελική ένα μεγάλο ζήτημα. Τελικά το Ιράν, εμπράκτως, τη στιγμή

που ξεκίνησε η στρατιωτική επιχείρηση ήταν κίνδυνος για το Ισραήλ, την περιφερειακή ασφάλεια και τις Ηνωμένες Πολιτείες, όχι λόγω του πυρηνικού όπλου που ήθελε να αποκτήσει, αλλά λόγω του βαλλιστικού προγράμματός του και των drones τα οποία χρησιμοποιούσε διά των πληρεξουσίων του, των τρομοκρατικών οργανώσεων, στην περιοχή. Γι' αυτές δεν βλέπουμε να υπάρχει κάποια πρόβλεψη για τις πρώτες 60 ημέρες της συμφωνίας. Αρα παραμένει έντονος ο προβληματισμός.

Τα Στενά του Ορμούζ από φυσικούς, γεωλογικούς λόγους ανήκουν στο Ιράν που αξιοποιεί το πολύ δυνατό χαρτί του με έλεγχο που επηρέασε τρομακτικά. Με κέρδος που ισοζύγισε τις επιπτώσεις. «Όταν δολοφονείται σχεδόν το σύνολο της ανώτατης ηγεσίας σου, υπάρχει ο κίνδυνος αποσταθεροποίησης του καθεστώτος. Αντεξε. Αυτό το χαρτί το Ιράν γνωρίζει πια πως μπορεί να το χρησιμοποιεί ως εργαλείο ανά πάσα στιγμή. Στην

πραγματικότητα, οι πιέσεις προς την πλευρά του Τραμπ, που οδήγησαν στις διαπραγματεύσεις, ήρθαν από το δικό του πολιτικοοικονομικό πεδίο.

Ωστόσο, εδώ έρχονται να σταθίσουν και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής δύο δεδομένα. Από τη μία πλευρά, να μην ξεκινάμε, ξεκίνησε μία πολεμική επιχείρηση με δύο μέρη ΗΠΑ-Ισραήλ. Και, παράλληλα, υπάρχει μία συμφωνία -το μνημόνιο κατανόησης που για μένα είναι ο πιο σωστός όρος με θεσμική βαρύτητα-, που περιλαμβάνει και το μέτωπο του Λιβάνου, χωρίς όμως να υπογράφουν σε αυτό το Ισραήλ και η Χεζμπολάχ που βρίσκονται σε πόλεμο. Πολλά λοιπόν τα ζητήματα για το πώς αυτό θα εξελιχθεί. Παραμένει ένα ερωτηματικό. Ενα Ιράν που μπήκε με θεοκρατικό καθεστώς βγαίνει με θεοκρατικό καθεστώς. Με πατέρα Χαμενέι, βγαίνει με γιο Χαμενέι, έστω και τύπος ηγέτης, δίνοντας τη νομική κάλυψη στους Φρουρούς της Επανάστασης. Και βγαίνει με τους Φρουρούς της

Επανάστασης χωρίς να έχει αλλάξει την αντίληψή του, η οποία μάλιστα να μοιάζει πιο ενδυναμωμένη».

Εθеса το θέμα της «συνδιοκτισίας» σε έναν βαθμό των Στενών. «Κυρίως τα Εμιράτα, οι χώρες της περιοχής και επιχειρηματίες, βλέποντας την αστάθεια και την ιδιωτικοποίηση των στρατηγικών περασμάτων, δημιουργούν και επεκτείνουν αγωγό που να προσπερνά τα Στενά του Ορμούζ. Αν γυρίσουμε τον χρόνο πίσω, στην εισβολή στην Ουκρανία, θα βλέπαμε πώς όλη αυτή η συζήτηση γίνονταν περιφερειακά. Μιλάγαμε για την ενεργειακή αυτάρκεια της Δύσης, κυρίως της Ε.Ε., από χώρες αυταρκτικές ή θεοκρατικές. Κανείς όμως δεν έλεγε πως πρέπει να τρέξουμε τόσο γρήγορα ώστε να μπορούσαμε να αποδομευτούμε όχι μόνο για ενεργειακούς λόγους, αλλά και γεωστρατηγικούς. Εδώ λοιπόν μπαίνει το ερώτημα πώς μπορεί η Ε.Ε. να έχει μικρή εξάρτηση ακόμη και από χώρες που είναι, τώρα, συμμαχικές όπως είναι οι χώρες του Κόλπου». Και εξηγεί πως «τρέχει με τη δημιουργία νέας στρατηγικής, που, όπως τονίζω, ευτυχώς περιλαμβάνει και την Ελλάδα και την Κύπρο - εκτός Ευρώπης το Ισραήλ, την Αίγυπτο, χώρες που θα συνθέσουν τη νέα αρχιτεκτονική για την εγκατάσταση στρατηγικής αυτονομίας. Η στρατηγική άμυνας έχει πλέον και έντονη ενεργειακή διάσταση γιατί χωρίς αυτήν δεν μπορείς να είσαι αυτόνομος. Σχεδιασμός, όπως ο κάθετος διάδρομος ή οι έρευνες σε περιοχές της Μεσογείου, καθίσταται προτεραιότητα και δείχνει ένα ακόμη πεδίο περαιτέρω αξιοποίησης αυτών των σημαντικών πρωτοβουλιών». Νέου τύπου εξόρυξη Kohinoor, λοιπόν, για το Στέμμα της Δύσης!

Η συμφωνία ΗΠΑ-Ιράν και το νέο υπερόπλο της Τεχεράνης, τα Στενά του Ορμούζ